

Pannkook

On kolmapäev ja minu ema räägib pannkookidest. Otsekohe tabas mind ohjeldamatu vajadus süüa neid mõnusalt õliseid, pannil praetud kooke. Ma ootan neid laupäeva hommikuid pikisilmi, kui ma ärkan ja laual ootavad need vedelast taignast praetud ümmargused koogid. Traditsiooniliselt on pannkookid pühapäevatoit, aga mulle meeldib süüa neid laupäeval.

Pannkook on kujult enamasti ümmargune ning selle paksus ja suurus sõltuvad taignast, aga ka kultuuritraditsioonidest. Väga suurt rolli mängib ka pann, millel kooki küpsetatakse. Mina saan hakkama ka tavalise, Maximast ostetud panniga. See kõik on tähtis, aga kõige suuremat rolli mängib tegija ja tema isiklikud eelistused.

Järjejutu 2.osa „Kaos”

Linn oli kaoses. Inimesed karjusid ja jooksid, sest neid jälitasid olevused, mida te pole ka kõige õudsam unenäos näinud. Arvi lihtsalt seisis ning vaatas seda õõvastavat ja hirmsat vaatepilti. Vanasti peitusid sel tänaval mänguväljakud, kus lapsed mängisid, ilusad ning korras hoitud majad, mida Arvi koolist tulles imetles. Ema oli pojale alati öelnud, et küll tema on ikka tähelepanelik. Mammal, nagu poiss teda nimetas, oli tõesti õigus. Ta erines oma klassikaaslastest juba selle poolest, et ei kraapinud tunde ja tunde seda värvilist kaant ega otsinud võimalust kooliraamatust mööda vaadata. Arvile ei meeldinud millegipärast see tehnika ja see, et tulevikus hakkavad meie naha all olema tont teab mis kiibid.

Teda huvitas hoopis arhitektuur, hea söök ehk toidutegemine ja muidugi kirjutamine. Viimasega oli ta juba algust teinud: ostnud märkmiku ja kritseldanud sinna luuletusi, arvustusi, retsepte ja teinud majadest jooniseid.

Esimesed pannkookid ei olnud kindlasti sellised, nagu nad on praegu. Ta oli algselt täitsa pannitu kook. Kuumale kivile valati tainas ja küpsetis oligi valmis.

Rahvakommete kohaselt peavad pannkookid laual olema ka vastlapäeval ja teistel naistega seotud pühadel. Esimesed pannkoogi-taolised taignad valmistati juba 5. sajandil. See koosnes jahust, oliiviõlist, meest ja piimast. Nagu näha, siis see ei erine palju tänapäeva pannkoogist.

Kõik rahvused teevad pannkooke isemoodi ja nende söömine on ka veidi erinev. Enamasti süüakse neid erinevate magusate- või soolaste lisanditega, nt: moos, mesi, siirup, šokolaad, puuviljad, aga ka liha- tooted ja juust.

Viljar Geide

Kuid praegu võttis see õudus silmanägemise. Hoonetelt olid ukсед maha murtud, klaasid, seinad verd täis ja laibad mingi olluse all. Mänguväljakust – seal, kus Arvi oli mänginud, oli alles jäänud vaid rusud. Inimesed, kes veel pooleks kistud polnud, põgenesid monstrumite käest. Nende seas naised, mehed, lapsed ja üks emme, beebi süles.

Poiss tuli mõtetest välja, võttis jalad selga ja jooksis kodu poole. Maja ette jõudes sai ta šoki. Täpselt treppijalamil lebasid tema ema ja isa, üleni vereloigus. Mehel oli nägu ära kriimustatud, naisel sügav haav kõhus. Arvi liikus neile lähemale, laskus põlvili, vaatas taevasse ja röökis nii kuis torust tuli. Samal ajal ei pannud ta tähele elajat, kes talle selja tagant lähenes. Loom oli talle peale viskunud. Ta arvas, et see on lõpp, kuid eksis. Keegi tulistas elajat...

Christofer Kivipalu

KIKi Teataja toimetuse tööle aitasid kaasa: Rauno Pöld, Mia Paist, Marul Paist, Steveli Säde, Betra Eskor, Hanna-Liisa Filippov, Liisa Hõbemägi, Piret Maalma, Maria Uettoa, Stella Saul, Saara Kiivit, Johanna Pukk, Tiina Kilumets, Jacek Uustal, Mirtel Põdra, Liispet Kilumets, Christofer Kivipalu, Viljar Geide, Anu Vau, Kevin Rumask, Kätlin Sõber

KIKi Teataja

Kiviõli I Keskkooli häälekandja

Nr.3 2016/2017

Rahu aeg

Möödas on esimene ganna Elisabeth II räägib advent, möödas on ka vanaemalikult kaamera ees filmi „Üksinda kodus“ 1. juttu ja seda otse südamest, osa. See tähendab, et tõeline jõuluaeg on saabunud. Vähemasti on seda tugevasti tunda. Maagiline kas pole? Kui- Vähemasti palju inimesed vaidavad, et sellega algavad nende jõulud. Minu puhul on jõulud alanud hingedepäevaga. Nimetan seda jõuluajaks, aga tegelikult mõtlen ma natukene sügavamalt, kui ainult jõulukinakilinad, sitsid-satsid. Minu jaoks on jõuluperiood midagi erilist. See on aeg, kus ma tunnen ennast aasta lõikes kõige paremini. On tunda soojust, lähedust ja õnne. Könnin ringi ja näen seda ka mujal, sest enamik inimesi peab õnneks jõule eriliseks ja vajalikuks. Valitseb üldine rahu, justkui ei tunnegi enam neid üldiseid maailmahädasid ja argiseid probleeme. Kuulan, kuidas erinevate riikide jõulutervitusi – kuidas kunin-

Lase headusel ja rahulolu endas võitu saada. Lase kurbusel ja vihal puhata. Ole lihtsalt Sina ise – siiras! Soovin kõigile kõige imelisemat ja erilisemat jõuluaega. Loodan, et kõik Teie rahulolu partareid saavad laetud.

Rauno Pöld

Meie oma "Hea eeskuju 2016" – Marleen Paist

Igal aastal toimub üleriigiline noortekonverents "Lahe koolipäev", mille käigus kuulutati välja "Hea eeskuju 2016" konkursi 15 finalist. "Hea eeskuju" on konkurss, kuhu saab esitada silmapaistvaid noori, kelle teod väärksid laiemat kõlapinda ja tunnustust.

Võime rõõmustada, sest 15 finalist hulk kuulub ka meie kooli 12. klassi õpilane Marleen Paist.

Varasemalt on meie koolis saanud Hea Eeskuju nominentide hulka vilistlane Angela Tikoft ja kahel korral prague abiturient Rauno Pöld.

Otustasin Marleeniga veidi neil teemadel juttu puhuda.

Otsustasin lisada kaldkirjas kirja ka Marleeni emotsioonid. Tunnen, et see annab tema vastustele "vunki" juurde.

Kui sa peaksid ennast kirjeldama loodusnähtusena siis, milline nähtus sa oleksid ja miks?

Ma oleksin lumi. Sest, vahepeal saab sadada rahulikult ja sellel on kokkuvõttes kindel tulemus. Vahepeal olen tormine ja jälle rahulik. Lumi on selline armas ka, seda pole igal pool.

Oletame, et Sa saaksid üheks päevaks muutuda loomaks, siis milline loom sa olla tahaksid ja miks?

Ma olen tegelikult kogu aeg tiigreid armastanud, nad on sellised triibulised, selged kaslased, kes mulle meeldivad. Ma ei tahaks olla tavaline kass, sest neid koheldakse halvasti, aga tiiger on ilus, triibuline ja suur. *Mõttepaus....Jah, tiiger. Samas kalad meeldivad mulle ka...naerab. Kass sööb kala ära.*

Mida tähendab Sinu jaoks eeskuju, kes on üldse eeskuju ja kellele?

Eeskujud on kõik kõigile, absoluutselt kõik. Kindlasti on iidolid need, kes on minu arvates perfektsed, kelle eripärasid tahaksin omada. *Vajub mõttesse. Tegelikult mõjutavad kõik ümbritsevad inimesed erinevatest külgedest – väärtused, mõttelaad, käitumine.*

Mis on Sinu silmis maailmas tähelepanu vajav punkt?

Kindel sõna. HARIDUS. Need üldised noorte probleemid, et pere mõjutab, kool surub raamidesse. Mina tunnen, et enim mõjutabki kool. Miks on haridus probleem?...mõtleb. Alustades juba sellest, et kooli

võiks minna praegusest hiljem, et olla produktiivse mõtlemisega. Saaks õppida seda, mida õppida tahaks. Ennast ise kujundada, et poleks ainetunde. Näiteks võiks ühiskonnaelu erinevaid tahke koos eakaaslastega lahata, nende üle arutleda.

Mida arvad Taavi Rõivase valitsuse kukutamisest ja uuest valitsusest?

Natukene absurdne. Ma ei ole lõpuni aru saanud selle põhjusest, miks ta tagandati? Kas keskerakonnale ei meeldi stabiilsus meie vabariigis? Tahavad punuda intriige, et olla ise valitsuses? See ei näita ju head külge, kui tegutseda võimu pärast.

Milline on Kiviõli linn 20 aasta pärast ja milline on Sinu panus sellesse?

No...Kiviõli võiks kindlasti olla väga atraktiivne turismipiirkond. Kui tulebki Kiviõli vald, siis koonduvad kõik piirkonna olulised turismiobjektid ühe omavalitsuse alla. Tunnen, et praegu juba asjad arenevad hea suunas. Lähima 5 aasta pärast oleks minu panus väikene, pean käima ära, et juurde õppida. Kunagi ma tahtsin Kiviõli linnapeaks saada. Aga see on nüüdseks küll kaugeks jäänud. Hmm.. mida ma võiksin ära teha. Võib-olla tuleks siia kooli tööle paaris aastaks, et siis läbi selle tegevuse muutusi ja arenguid ellu viia. Arvan, et kool on lihtsaim viis, kuidas linna muuta-parandada. See õpetaja amet on lihtsalt mõte, kuidas elu kulgeb, pole veel kindel.

Kirjelda 5 esimest kuud pärast gümnaasiumi lõpetamist, mida ette võtad?

Ma tahaksin peale lõpetamist minna matkale. Ma ei tea, kas üksinda või seltskonnaga, aga tahan minna sellisele nädalasele uitamisele looduses. Eesmärk oleks mõelda möödunud 12 aastale. Mis need minu jaoks olnud on, mida ma edasi peaks tegema, mis on minu kindlad eesmärgid. Pärast seda peaksin ju rahakogumise eesmärgil tööle hakkama. Ma ei taha kohvikusse teenindajaks, vaid pigem midagi uudsemat, kusagile firmasse infotöötajaks näiteks. Ja siis tahan kindlasti minna Lätti Red Hot Chilli Peppers konserdile - JALA. Ma veel mõjutan oma poissi kaasa tulema.

Mis oli Sinu silmis see murrangut põhjustav punkt, mis muutis Sind aktiivseks kodanikuks?

Minu jaoks oli murrangupunkt, kui tegime algklassi-

Teatriarvustus. „Somnambuul“

„Viit, viit, viit, kas saan terakese siit?!“ „Viit, viit, viit, kas saan terakese siit?!“ „Lumi tuiskab mina laulan, laulan kurba laulukest“. Nii algab etendus - pimeduse ja lauluga. Solistik Tumm sõdur Ivanes (Imre Ōunapuu), kes näeb unes, et ta istub kaevul ja lööritab. Väga huvitav, kust ta unenäos ooperilaulja hääle sai? Kõik tema esituses kõlab sopranis-naishäälega.

Lavastus räägib Siberi küüditamisest. Tornivaht Gottfreid (Toomas Suuman) on saatnud oma tütre Eetla (Anneli Rahkema) paadiga Rootsi. Tüdruk põgeneb laevalt ja tuleb tagasi koju. Järgmisel päeval läheb lakka heina tegema, kuid saab kokku arsti Kasper Juhanseniga (Margus Grosnõi)

Naine ründab meest ja tormab koju tagasi isale ära rääkima. Haavatud arst järgneb talle ja sellepärast peavad Gottfreid ja Eetla haige eest hoolitsema. See oli 1.vaatuse sünopsis. Edasi vaatad ise... ..Lavastus on 3h 45 minutit pikk. Tunned hirmu? Tundub pikk? See pikkus tasub end ära ja meenutagem, et ka sellenimeline film oli samuti jaotatud kolmeks: Sügis 1944, Talv 1944 ja Kevad 1945.

Tükk on tegelikult päris tõsine. Mitte selles mõttes, et raske teema, vaid sellepärast, et Eetla on psühholoogiliselt väga ebastabiilne naine. Pole ka imestada, miks. Tema ema jättis ta maha või suri (seda ei saagi teada, sest vahel räägib neiu üht, siis teist juttu) ja teda vägistati vene sõdurite poolt. Terve etenduse vältel edastab ta monoloogidena oma unenägusid. Mis on aga unes, mis päriselt - eda ei tea, sest ta ei tee vahet unel ja reaalsusel. Häiris see, et teatud unenägude kirjelduste ajal, publik naeris. Mina nalja ei leidnud, vaid jäin tõsiseks, sest sain aru jutu reaalsusest.

Kui peaksin võrdlema filmi ja näitemängu, siis nad erinevad üksteisest. Meeldis, et osa dialoogist oli võetud filmist, mõned aga juurde lisatud. Anneli Rahkema (Eetla) teeb suurepärase rolli. Tema rõhud ja karakteri väljamängimine olid suurepärased. Tume lavakujundus ütleb etenduse kohta kõik.

Laval peitub: ämber, kapp, pingid, tünnid, kirst, pali-

tu, voodi, vanker, kajakatopised ja püss.

Kavagi, mille disainis Sulev Keedus, on paras kunstiteos. Kokkuvõtteks on etendus väga hea. See on parajalt põnev ja ei puudu üllatusedki. Soovitan!

„Somnambuul“

Lavastaja: Sulev Keedus

Kunstnik: Vadim Fomitšev

Osades: Anneli Rahkema, Toomas Suuman, Imre Ōunapuu ja Margus Grosnõi

NB! Lavastuses lastakse 2x püssi!

Lisan arvustusele ühe Eetla monoloogi.

Eetla: Ma ei salli teatrit. Isa ka mitte, sest seal kõik valetavad. Ema oli nagu hull teatri järele!

Kujutad sa pilti, me olime Stockholmis emaga, kuninglikus teatris ja vaatasime seda Norat või mis ta oli. See, kes oma halli aluspesu pärast nutab. Saal oli väike ja kitsas, nagu kino oleks olnud. Ja tuul puhus läbi kintsude põlvedesse, nagu oleks kuskil uks või aken lahti jäetud. Ma mõtlesin, et kas kuningal paremat teatrit polegi. Me istusime esimeses reas, näitlejad kisendasid ja viskasid meile sülge näkku. Nad olid värvitud ja parukad olid peas! Rõve!

Ja siis äkki oli ema Nora selja taga. Ma pidin ennast surnuks ehmata. Ta ütles, et on Nora vana aluspesu ja seda ta peabki mängima, vana halli ihupesu ja Nora nutab oma vana halli ihupesu pärast ja värv läheb näo peal laiali ja siis äkki.....Hakkas ema laval, tooli peal karjuma... Karjus, karjus, ise alasti, rinnad ripakil kui lehmal.... Kõik teised naised, kes publikus olid hakkasid ka ulguma. Litsid olid nad. Stockholmi litsid.....

Christofer Kivipalu

Mida lapsed arvavad jõuluvanast

1B klassiga jõuluvanast

Küsimused: Kes on jõuluvana? Milline ta välja näeb?
Mida jõuluvana sööb?

KRENT:

- 1) See, kes toob kingitusi ja teeb palju head.
- 2) Suure habemega ja punase mantliga.
- 3) Ei teagi

LAURA MARI:

- 1) See, kes toob kingitusi.
- 2) Tal on punane mantel ja suur habe.
- 3) Küpsist.

MARISSA:

- 1) See, kes toob igal aastal jõuluks kingitusi kuuse alla.
- 2) Punane mantel, valge habe, mustad saapad, punased püksid ja must vöö peal.
- 3) Kringlit.

DEIN-GERRET:

- 1) See, kes toob kingitusi.
- 2) Punane mantel, must vöö ja mustad saapad.
- 3) Piparkooke

1A klassi jõuluvanast

Küsimused: Kes on jõuluvana? Milline ta välja näeb?
Mida jõuluvana sööb? Mida teevad jõuluvad, siis kui jõulud otsa saavad?

JAN:

- 1) Hmm...habemega
- 2) Suur
- 3) Piparkooki
- 4) Puhkavad

KRISTO:

- 1) Habemega
- 2) Suur, mantliga
- 3) Piparkooke
- 4) Teevad lumememme.

EMMA:

- 1) Habemega
- 2) Vana
- 3) Piparkooke
- 4) Nad on talvemaal ja teevad lumememme.

Tehke sellist nägu nagu te arvate, et jõuluvana võiks teha! FOTOD

Mirtel Põdra ja Liisbet Kilumets

Fotod Mirtel Põdra ja Liisbet Kilumets

des kohvikut. Pärast öeldi, et me oleme nii ettevõtlikud noored. See tekitaski tunde, et oleme olulised ja suudame midagi paremaks muuta. Kui minust ja klassivend Raunost tehti Ettevõtliku kooli kodulehe küljele pilte, siis tekitas see tunde, et mina olen see, kes tegutseda peab. Väga suur eduelamus.

Kes on Sind kooli ajal enim mõjutanud ja miks just nemad?

Ei saa üle ega ümber Anu Vaust. Tema on selline inimene, kelle kirjeldamiseks on raske sõnu leida. Juba need liblikaringid, mis on nii oluline võimalus, et jagada enda mõtteid ja tundeid klassikaaslastega. Tema headus ja käitumine. Tema suhtumine ellu, haridusse. Kõik, mis ta ütleb, on minu jaoks kulda väärt. Usaldan teda täielikult. Omad klassikaaslased on ka suured mõjutajad, kohati on nemad, kes võib-olla vahepeal oma käitumisega toovad mind maa peale ja on vajalik nendega konflikti sattuda ning neid konflikte üheskoos lahendada. Samas nendega koos naerda, teha hullumeelseid asju. Nendega saab rääkida.

Olen kursis, et Sulle meeldib väga lugeda. Millised raamatud Sulle enim meeldivad? Ehk oskad soovitada ka mõnda head raamatut lugemiseks teistele?

Ma ei suuda lugeda raamatuid, mis õpetavad elama, rahu leidmist - eneseabiraamatud. Need on muidugi paljudele inimestele kasulikud, aga mina neid endaga ei seosta. Mulle meeldivad kõige rohkem fantaasiaraamatud, mis viivad mind teise maailma. Lugesdes saan suurejoonelise kujutluspilti luua ja ka ise fantaseerida. Need raamatud ei anna mitte niivõrd faktiteadmisi, vaid pigem pakuvad elamuse. Ma viimati lugesin Sofi Oksanenit teost „Puhastus“ - raske teema, seotud meie oma riigi minevikuga. Soovitan seda nendele, kes pole muidu krimi ja õuduse fännid, see on kuldne kesktee - selle raamatu õudus pärineb elust enesest.

Kes on Sinu suurim iidol, kellele võib-olla kord päevas mõtled?

Ausalt öeldes mul pole sellist iidolit, kellele ma iga päev mõtlen ja ennast temaga samastaksin. Noh, vanemad ikka, kellele ma mõtlen, kui on mingi keeruline situatsioon. Kuidas teeks tema ja seda olukorda lahendaks. Eks igaüks minu elus mõjutab mind, aitab mind minu mõtetes.

Rauno Põld

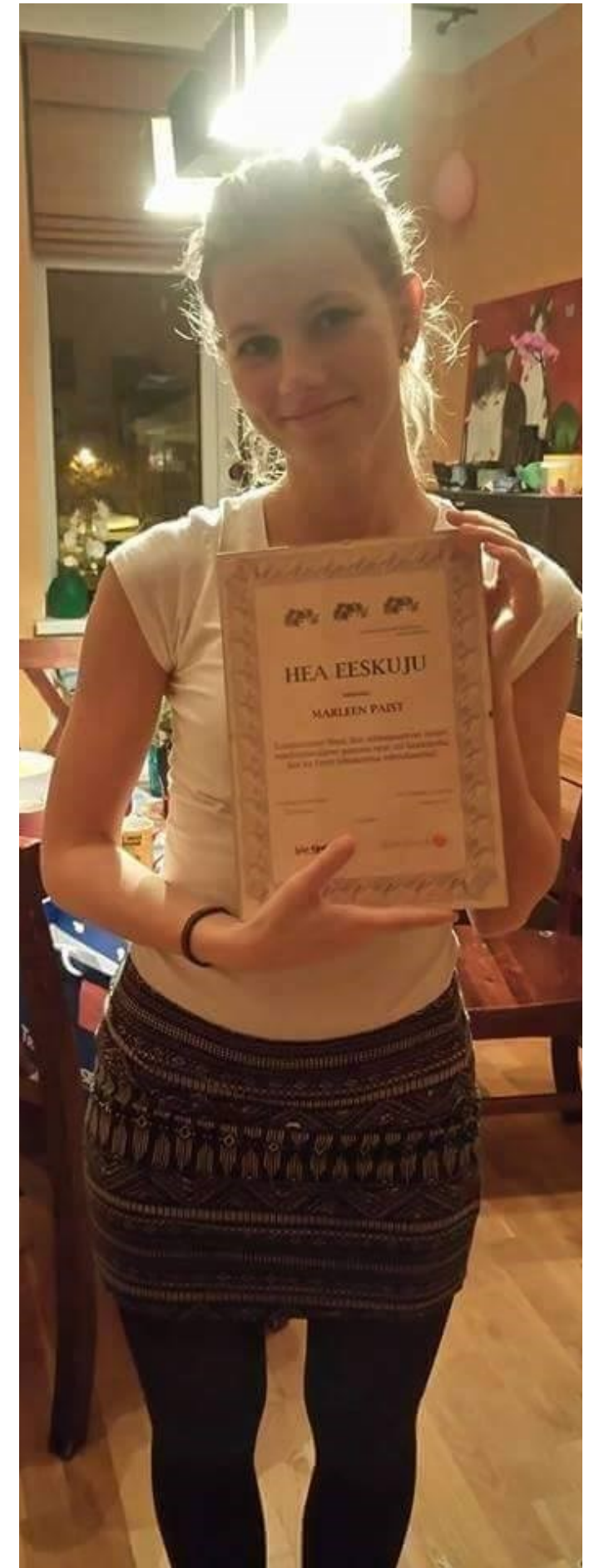

Foto erakogust

Isadega seiklemas

Isadepäeva seiklusmäng toimus 15.novembril meie koolis. Sinna mängule olid oodatud lapsed isa, vanaisa või onuga. Kohale tuli 12 võistkonda. Iga võistkond sai kaardi, mille järgi pidi saari otsima. Kui leidsid saare, siis pidid mingi huvitava ülesande tegema. Mulle meeldis kõik, sest kõik ülesanded olid põnevad, eriti meeldis mulle roboti kokkupanemine ja lasketiirus laskmine. Lõpuks pidime minema kodusaaresse, kus leidsime väga väärtusliku aarde. Õhtul lõppes hästi ja kõigil oli tuju hea.

Mia Paist

Töövarjuks Kreeka koolis

Xanthi on meie mõistes suuremat sorti linn, Kreeka mastapides nii paraku ei mõelda. Linn on kuulsaks saanud oma tubakatööstusega ning väidetavalt olnud sealne tubakas ka Türgi impeeriumis hinnatud ning nõutud. Piirkonna keeruline minevik on tänase päeva ajaloolise rikkuse allikas – makedoonlased, kreeklased, roomlased, bulgaarlased, pärslased bütsantslased, türklased – kes kõik ei ole seda maad omaks ihanud! Meiegi teame omast käest, et loodevat tulu kauplemisest võib osutuda piisavaks põhjuseks, et sõjaga piirkonda oma kätte ihata. Ja siis kaks eestlast (Tiina ja Valentina) avastamas enda jaoks tundmatut maad.

Kool on minu meelest universaalne nähtus. Lapsevanemad loodavad selle kaudu võimalust oma lastel tõusta haljale oksale, õppida igasugu eluks rohkem või vähem vajalikke tarkusi, kogeda mõõdukalt ebaõnne ja rohkelt eduelamust. Meie vastuvõtjaks oli Xanthi 4. Lütseum. Lütseumideks nimetatakse Kreeka riigis gümnaasiume. Minu sees oli pisuke värin, et kuidas ma nüüd siis istun seal noorte keskel, kuulan kreekakeelset tundi ja teen tarka nägu. Üks asi on suunata õpilast, et tee ehk ole aktiivne oma maailma avardamisel, teine asi on ise... võõral territooriumil, tundmatute mängureeglite järgi. Aga koolis pikka aega töötanuna oskad leida üles selle näo, mis kiirgab enesekindlust, võtad end kokku ja astud mugavustsoonist välja. Esindad ju ikkagi Eestimaad, siinised õpetajad on tublid ja töökad.

Õppimine on Kreekas karm tegevus. Meie oleme harjutatud tasuta koolilõuna, huvitava kooli, rühmatööde ja küünarnukitundega. Seal oli õpilasel lõunaks amps kodust kaasa võetud sööki või puhvetist ostetud krõpsupakk. Vahetund oli enamasti 5 minutit(söögivahetund 10), tund 45. Hinnati 20 palli süsteemis. Tundus keeruline olevat. Nii ma siis uuris, et mis vahe on 16 ja 17 kui hindel... „Kõhutunne,“ sain vastuseks. Ju neil on mingid omad kriteeriumid, kuhu mahub õpilase pingutus, sooritatud ülesande raskusaste ja tulemus. Riigiekсамите kaudu avanevad ülikoolide ukсед ikka neile, kes 19-20 punktiseid skoire suudavad saavutada.

Selleks, et seljatagune kindlam oleks, palkavad usinad lastevanemad tuutorid, kelle käe all pärast tundide lõppu eksamiaineid edasi drillitakse. Eksamid olevat suhteliselt kui faktipuru ning detaile meeles pidamiseks palju. Õpetajad nentisid, et iga haridusminister olla lubanud süsteemi inimlikumaks muuta, aga reaalse tegevusteni veel pole jõutud.

Tunnid, mida mina küllastasin, olid Kreeka ajaloo. Korraldajad kontrollitööks (Kreeka-Pärsia sõjad), õpiti antiik-Kreeka potikildudele maalitud piltide kaudu elu-olu, arutleti kauplemisvõimaluste ning kaubateede kulgemise üle, vaadati filmikatkendeid keskaegsete rüütlite retkedest (ristisõjad). Samad lood, mida jutustame meiegi oma tundides, ainult et põhjalikumalt, kui meie seda teeme. Lisaks on kevadel võimalus neidsamu potikilde uurida muuseumides (siis on õppekäikude hooaeg), teha selfisid Vana-Kreeka kaupmeeste asulate varemetel, mäed tummade tunnistajatena kõrval kõrgumas. Nutikad küsimused olid lastel, otsiti seoseid ajaloo ja tänapäeva vahel. Kõigest ma aru ei saanud, kuid naeratus ja inglise keel võimaldavad suhelda küll, isegi peale Brexitit. Rääkisime Eestistki, meie haridusest, õpilastest, muredest ja rõõmudest.

Foto erakogust

Ma küll ei kujuta hästi ette õppimist 13. juunil 30-kraadises kuumuses, aga nad saavad hakkama. (Kooliaasta algab 15. septembril ja lõpeb 15. juunil).

Minu hirmud said otsa kohe esimesel õhtul. Rahvas on uskumatult sõbralik. Meie tuleku puhul oli organiseeritud ühine õhtusöök kohalikus restoranis. Komme, et telliti erinevaid roogasid, kust kõik tükikese maitsta said, tundus põnev. Järgnevatel päevadel tervitas meid ka koolis õpetajate poolt vaaritatud kookide-küpsetistega tere-tulemast-laud, türgi kohv oli küll kreeka kohviks nimetatud, aga oli endiselt kange ja aromaadne. Meie uued sõbrad tutvustasid peale koolipäeva kohalikke vaatamisväärsusi ja enamasti suutsid päikese ka välja meelitada. Meie ahmisime kõike seda endasse. Nii palju kui mahtus ja tagavaraks ka natuke. Põnev oli.

Tiina Kilumets

Kuidas pesulõksust kõht täis saada?

Kuigi tänavuses laagris ei saa toidu üle kuidagi nüriseda, proovisid reporterid Stella ja Saara siiski järele, kui lahked on Karksi-Nuia inimesed ja kas kõht on võimalik täis saada ka siis, kui rahakotis ulub tuul.

Alguses ei olnud midagi peale pesulõksu. Välisuudiste toimetuse asus läbi kammima Karksi-Nuia tänavaid, et lõks millegi suurema ja maitsvama vastu vahetada. Esimest vahetust ei tulnudki kaua oodata. Jalutasime linna südamesse ja sealt leidsime inimese, kes oli lahkelt nõus vahetama oma kaelas oleva salli pesulõksu vastu. Meile oli see suureks üllatuseseks, et esimene ettejuhtuv inimene kohe eksperimendiga kaasa läks. Saadud salliga läksime kohaliku lillepoodi ning poemüüja lubas valida erinevate lillede vahel, mis meile endale meeldisid. Valitud lill oli müüja sõnul 3D-roos, kuid meie arvates oli see täiesti tavaline. Seejärel suundusime koos pakitud roosiga turule, kus üks sõbralik müüja vahetas roosi järgmise salli vastu. Kui vahetus oli toimunud, kahtles müüja, kas tegu on üldse roosiga. Kinnitasime naisele, et räägime tõtt ning soovitasime tal seda kontrollida. Kuna turul oli palju kauplejaid, liikusime edasi järgmise müüja juurde. Pähkleid näriv tige da näoga mees oli pärast pikka vaikushetke nõus loo-

Meedialaager Karksi-Nuias

18.-20. novembril toimus Karksi-Nuias August Kitzbergi Gümnaasiumis järjekordne Noorte Meediaklubi poolt korraldatud koolimeedialaager. Kiiviõli I Keskkooli esindasid Stella Saul, Johanna Pukk ja Jacek Uustal. Seekordses laagris olid laagrilised jagatud meelelahutus-, arvamuse-, spordi-, majandus- ja fototoimetuse. Samuti olid olemas si-seuudiste ja välisuudiste toimetused.

Esimesel päeval tutvuti oma toimetuse liikmetega, mängides erinevaid mängu. Samuti pidi loosiga tõmmatud inimese, teo, koha ja tsitaadi põhjal tegema näidendi ning seda teistele laagrilistele esitama. Südaööl asus iga toimetuse juba traditsiooniks saanud "jooksumängu" mängima.

Teisel päeval hakkasid laagrilised usinalt oma lugusid kirjutama. Päeva jooksul käis meedialaagris külas ka Õhtulehe sporditoimetuse juht Ott Järvela ning noor ajakirjanik Piia Osula. Õhtul mängiti erinevaid mängu, lauldi, tantsiti ning tehti ära ka internetis populaarsust koguv *mannequin challenge*.

Kolmandal päeval toimusid erinevad valikloengud, kus õpiti näiteks Instagrami nippe ning seda, kuidas võimalikult odavalt reisida. Toimetused tegid kokku-

vutama meile oma müügilaualt musta värvi lipsuke-sega mütsi.

Pärast seda ei sujunud eksperiment enam nii edukalt kui varem. Pakkusime mütsi mitmetele inimestele, kuid keegi ei tundnud selle vastu huvi. Mitmed inimesed väitsid, et peakate neile ei meeldi või ei sobi nende stiiliga kokku. Ühe vanaproua põhjuseks oli see, et tal on juba samasugune valge müts olemas. Liikusime tagasi koolimaja poole, lootes tulevase mütsiomaniku leida laagriliste seast. Kohale jõudes otsustasime õnne proovida sööklatädiga. Ta asus kohe oma taskute kallale, kuid seal polnud midagi sellist, mida vahetada. Küll aga nõustus ta meid viima söökla salasoppidesse, kust leidis puuvilju ja köögivilju ning need rõõmsalt ära pakkis. Eksperiment õnnestus üpris edukalt. Alustades oli meil ainult pesulõks, kuid lõpetades korvike koos õuna, banaanide, mandariinide, porgandite ja kartulitega. Kes oleks arvanud, et ühest pesulõksust saab terve kõhutäie.

Stella Saul ja Saara Kiivit

võtteid ning kirjutasid üksteisele häid soovide. Laagri lõpetamisel jagati meile kätte ka äsjaavalminud laagri-leht, mille pealkirjaks sai "Nui 4AX".

Kõige rohkem meeldis mulle laagris see, kui teisel laagripäeval tegin ühe teise tüdrukuga Karksi-Nuia tänavatel eksperimenti. Uurisime, kas ühest pesulõksust võiks kõhu täis saada. Samuti meeldis mulle väga külaline Piia Osula, kes avas ukse ajakirjanikumaailma, rääkides oma tööst põnevaid lugusid. Halva asjana tooksin välja selle, et sai vähe magada ja selle tõttu oli päeval raske keskenduda. Üldiselt jäin laagriga väga rahule.

Stella Saul

Laager oli väga lahe, lõbus ja huvitav, kuid väga väsitav.

Jacek Uustal

Mulle ei meeldinud laagri juures see, et ma ei saanud sinna toimetuse, kuhu ma algselt esimese eelistusena end kirja panin. Meeldis see, et võrreldes eelmiste laagritega sai nüüd kauem magada ja äratus oli lahe.

Johanna Pukk

Kesk- ja põhikoolide Eesti meistrivõistluste I etapp väitluses

19. november algas meie suurepärase väitluskolmi-ku- Hanna-Liisa, Liisa ja Jane jaoks pisut erinevalt kui muidu, sest meid ootas ees kesk- ja põhikoolide Eesti meistrivõistluste I etapp. I etapi teema kõlas nii: "Riik peaks rahastama üldhariduskoolis õppivate laste haridusteed võrdselt, olenemata kooli omandivormist."

Ikka kipub ettevalmistuseks aega nappima, seetõttu lihvisime viimasel hetkel, kell kaks öösel oma kaasuseid. Vaatamata unevähesusele läksime turiiirile vastu väikese närviga, kuid kahjuks esimese vooru kaotasime. Muidugi ei andnud me peale esimesest kaotust kohe alla, sest ees oli ootamas veel neli väitlusvoor. Kolm järgmist vooru võitsime ära, kaasa arvatud improvoor, mille üle oleme väga uhked. Peale neljandat väitlust olime võistkondade arvestuses 16. kohal. Pärast pikka õhtupoolikut, töötasime hilisõhtuni selle nimel, et oma kaasuseid veelgi paremaks muuta.

Pühapäeva hommikul ootas meid viies voor, mille kahjuks kaotasime ning meie jaoks oligi meistrivõist-

luste I etapp lõppenud. Me oleme ka varem osa võtnud sellistest üritustest, kuid iga kord on see olnud omamoodi ning eriline kogemus. Sellisel üritusel on alati palju toredaid inimesi ning muidugi ka maitsev toit! Soovitame kindlasti ka teistel julgelt proovida, sest juba veebruaris on tulemas II etapp.

Hanna-Liisa Filippov ja Liisa Hõbesaar

Foto erakogust

Lahe Koolipäev 2016

"Kuidas võtta vastutust?"

17. novembril toimus Nordea Kontserdimajas noortekonverents Lahe Koolipäev, mille teemaks sellel aastal oli "Kuidas võtta vastutust?". Noori oli kokku kogunenud üle Eesti pea 1300, mis on suurim osalejate arv ürituse ajaloos.

Inspireerivat päeva alustas Igor Mang, kes rääkis erinevatest tähelepanu rõõvel Igori koer Sulfa, kelle ta oli kaasa võtnud. Esimeses konverentsi osas rääkis peale Igori veel Maarika Traat, kes otsustas ühel päeval, et läheb jala Eestist Hispaaniasse, ning Agu Uudelepp, kelle suust jäi kõlama mõte, kas ma oleksin valmis minema lavale ja ütleva välja kõik, mis ma olen postitanud Facebooki seinale või näitama kõigile pilte, mida olen jaganud Instagramis.

Peale esimest blokki tuli paus, mille jooksul saime süüa ja külastada erinevate organisatsioonide (nt.VeniVidiVici, Estonian Business School, Töötukassa) infoputkasid.

Teise osa alguses üllatas meid Genka väikese etteastega ning peale seda rääkis ta, mis ajendas teda looma enda plaadifirma. Peale Genkat rääkis Jüri tervisekeskuse juhataja ja arst Riina Raudsik, miks on

oluline noortele puhkus ning peale seda oli noortel jälle võimalus minna liikumispausile mõtteid jagama.

Kolmandas konverentsi osas rääkisid olümpiamedalistid Allar Raja ja Kaspar Taimsoo, kuidas tuli võit ning millega tegelevad nad peale sõudmise. Järgmisena tuli meile investeerimisest rääkima Jaak Roosaare, kes rõhutas, et elus tuleb seada eesmärged, et jõuda soovitud kohta. Peale seda kutsuti lavale 15 eeskujulikku noort üle Eesti, kelle seas oli ka meie kooli õpilane Marleen Paist. Kui nad olid ära õnnitletud tulid lavale Eva ja Villu Talsi, kes laulsid ühe laulu ning selle lõpus kutsusid lavale Erik Mikkuse, kes on Hea Eeskuju 2016.

Üritus aga polnud sellega veel kaugeltki lõppenud, kuna järsku astus lavale Märt Avandi, kes tekitas publiku seas nii suure ärevuse, et 5 minutit järjest oli saal karjumist ning aplausi täis. Märt rääkis, kuidas ta otsustas hakata nätlejaks ja milliste reeglite järgi tema vanemad teda väiksenä kasvasid. Sellega oli inspiratsiooni täis päev lõppenud ning tuli minna koju uute ideede ja kavatsustega, et neid vaikselt elluviima hakata.

Marul Paist

Käbi kirjeldab olukorda pärast presidendi valmisi

1. Kuidas suhtus sellesse sinu kool? Mis muutus?

Me korraldasime oma koolis ka väikese valimise, kus keskkooli osas Trump samuti võitis, ainult abiturientide hulgas jäid mõlemad viiki. Otseselt mingeid muutusi koolis polnud, aga räägiti sellest küll palju.

2. Mis meeleolus oldi järgneval päeval?

Paljud (mitte kõik) Trumpi toetajad olid üsna paras-tava ilme ja moega ning vastupidiselt olid paljud Hil-lary toetajad pigem just segaduses ja võiks isegi öel-da, et veidi hirmul. Üldiselt oli meeleolu ikka tavali-ne ja elu läks ikka edasi nagu muidu.

3. Kuidas õpetajad sellesse suhtusid?

Enamus õpetajad töid valimised küll teemaks, aga kuna nemad otseselt õpilasi mõjutada ei tohi, siis otseselt keegi seisukohta ei võtnud. Aga paljude hulgas oli tunda seda ärevust ja muret tuleviku suh-tes.

4. Mõni hirmutav hetk koolist, Seattleist?

Koolis oli kõige ärevam see hetk, kui Trumpi toeta-jad lippe oma autodele panid ja nendega ringi sõit-sid ehk tegelikult midagi hirmsat ei olnudki. Aga Seattles sattusin ööbima hotelli, mille taga toimus tulistamine sel päeval, kui sinna saabusin. Ise ma otseselt tulistamist pealt ei näinud ega näinud ka protestiüritusi. Veidi ettevaatlikumaks tegi see küll, ringi käies vaatan ikka inimesi veidi pingsamalt. Aga üldiselt oli palju erinevaid rahumeelsemaid pro-teste ümberringi, mis mind eriti ei mõjutanud.

5. Mis ise arvad sellest?

Mina ei arvanud sellest valimisest enne midagi, kui Trump mainis ühes intervjuus, et ta ei näe mõtet väikeriikidele NATO abi pakkumisel. See oli ainuke-ne asi, mis päriselt reaalsusesse tõi. Paljud muud teemad, millest Donald oma kampaania ajal rääkis, olid minu jaoks lihtsalt täiesti mõistetamatud - kui

das saab tulevane president midagi sellist meedias välja öelda! Nüüdseks on juba paljud arvamusiidrid kirjutanud, et enamus sellest, mida Trump valimiste ajal lubas ja välja kuulutas, jääb ilmselt tegemata. See oli enamasti siiski ainult valimistrikk ja teades, et suur osa valijaskonnast on endistelt võõraste rah-vuste vastu (olguigi see nii ebaeetiline, kui ta on), oli see lihtsalt Trumpi viis häälte kogumiseks ja nüüd-seks on ta võtnud palju mõistlikuma hoiaku.

6. Kas olukord praegu on vaibunud või ikka veel võtab tuure üles?

Protestid on ikka veel käimas, aga minu kodulin-nas Houghtonis on inimesed rahulikumad. Suuremates linnades on ilmselgelt ka rohkem inimesi, kes on valmis protestima selle nimel.

Steveli Säde

Foto internetist

Arusaamatu film kinos

Käisime ülemöödunud nädalal koolikaslastega (1.— 6. klassid) Tallinna Solarise kinos. Vaatasime Vene filmitegijate poolt tehtud lastefilmi, mille pealkirjaks on „Kaval punasaba“. Enamus minu (4. klassi) kaas-lastest, kaasaarvatud mina, ei saanud filmist täpselt aru, sest eestikeelsed subtiitrid olid väikesed ja

möödusid kiiresti. Aga sellegipoolest jäin mina sõi-duga rahule, sest bussi tagumistel istmetel on sõp-radega alati väga lõbus.

Betra Eskor

Õppekäik Energia Avastuskeskusesse

Novembri teisel esmaspäeval suundusime koos ka-heksandikega ühte sajandivanusesse elektrijaama Tallinnas. Nüüdne muuseum ja vahva õppekäigu sihtkoht Energia Avastuskeskus oli pungil kõigest põnevast.

Keskuse keldrikorrus on pühendatud kividele ja kivi-mitele, köitvatele silma- ja kõrvapetetele ning seal-ne ekspositsioon andis tulevastele arheoloogidele kuldaväärt võimaluse käia oma iidolite jälgedes, tuhnides innukalt läbi lõpututena paistvate liivakün-gaste.

Paar trepikeerdu kõrgemalt leidsime end Eesti põ-levkivienergia lähtekohast. Avar ruum pajatas värvi-kirka loo – olime sisenenud maailma, millega eelne-vad kokkupuuted olid toimunud vaid ajalooõpiku lehekülgede kaudu. 1920ndate keskpaigas alustati selles samas hoones põlevkivienergia tootmisega üldkasutatavasse võrku.

Peale väärtuslikku õppetundi oma riigi ajaloo tee-madel, seisis meie uudishimulikult seltskonnal ees närvekõditav eksperiment. Katsejänesed hoidsid peeneid metallpulgakesi vastu staatilist energiat kiirgavat aparati ning peagi tõusid neil nii kukla- kui ka tukakarvad. Iseenesest mõistetavalt tahtsid kõik omal nahal (juustel) järele proovida ja nii möödus vahva seadeldise juures lõviosa ajast.

Päevale lisas värvi sära silmadesse panev filmie-lamus kosmosest ja selle seosest planeediga Maa. Hiljem avanes ka võimalus keskuse suveniiripoest nänni osta.

Päeva lõppedes läks igaüks oma rada, kandes kaasas just endale tähenduslikke mälestusi – mugavatest kinosaali istmetest, sätendavatest kalliskividest või sõbralikest giididest.

Piret Maalma

Kas sina tead, mis on filmisport?

12.-13. novembril osalesin koos õpilaste Steveli Säde ja Kätlin Sõbraga Rakveres Aruküla filmifestivali tegi-jate korraldatud Filmispordi üritusel. Filmisport tä-hendab seda, et tullakse kokku 24 tunniks, loositak-se välja jokker, mis peab igas filmis sees olema. Jok-ker võib olla detail või element, sellest võib kujune-da ka filmi peategelane, kui tegijad nii otsustavad. Seekord oli jokkeriks Säästumarket.

Filmide teema ja formaat on vabad, järgmise päeva hommikuks peab olema algusest lõpuni valmis teh-tud lühike filmikene. Enne üritust filmitud materjali kasutada ei tohi. Meie tegime filmikese, mis sisaldas

endas näpunäiteid, kuidas raha säästa ja kandis pealkirja „Käto läheb Marrule külla ja käis vahepeal Säästukast läbi“.

Filmisport toimus Waldorfi lasteaia ruumides, mis oli väga inspireeriv keskkond. Üritust toetas Pätsi pitsakohvik, kust saime 20% soodustust. Täname Cristina Kaskat ja Suokassi inspireeriva kogemuse eest. Õppisime koostööd ja loovuse rakendamist ning mõtlesime, et 2017. aasta sügisel võiks Kiviõlis analoogne üritus toimuda!

Maria Uuetoa

Fotod Maria Uuetoa